

Noul Cod silvic

(Legea nr. 331/2024 privind Codul silvic,
publicată în M. Of. nr. 7 din 9 ianuarie 2025)

Noul Cod silvic

Universul Juridic
București
-2025-

LEGEA NR. 331/2024

PRIVIND CODUL SILVIC¹⁾

Titlul I

Dispoziții generale

Capitolul I

Obiectul de reglementare și domeniul de aplicare

Art. 1. Fondul forestier național. (1) Terenurile cu destinație forestieră constituie fondul forestier național al României, denumit în continuare *FFN*, și se supun prevederilor prezentei legi.

(2) Terenurile cu destinație forestieră sunt cele cuprinse în amenajamente silvice în vigoare la data de 1 ianuarie 1990, inclusiv cu modificările de suprafață, conform operațiunilor de intrări-ieșiri efectuate și/sau actelor administrative emise în condițiile legii.

(3) Terenurile cu destinație forestieră au următoarele categorii de folosință:

- a) terenuri cu păduri;
- b) terenuri în curs de regenerare;
- c) terenuri destinate împăduririi: terenuri degradate și terenuri neîmpădurite, stabilite a fi împădurite;
- d) terenuri care servesc nevoilor de cultură: pepiniere, solare, plantaje și culturi de plante-mamă;
- e) terenuri care servesc nevoilor de producție silvică: culturi de răchită, pomi de Crăciun, arbori și arbuști ornamentali și fructiferi;
- f) terenuri cu folosințe specifice administrației silvice: terenuri destinate asigurării hranei vânatului și producerii de furaje;
- g) terenuri ocupate de construcții și curțile aferente acestora: sedii administrative, cabane, fazanerii, păstrăvării, crescătorii de animale de interes vânătoresc, drumuri și căi ferate forestiere de transport, spații industriale, alte dotări tehnice specifice sectorului forestier;
- h) linii parcelare, culoare pentru linii electrice, terenuri ocupate temporar, terenuri concesionate din fondul forestier proprietate publică a statului, terenuri afectate de sarcini și/sau litigii, precum și terenuri forestiere din cadrul culoarului de frontieră și fâșiei de protecție a frontierei de stat și cele destinate realizării unor obiective din cadrul Sistemului integrat de securizare a frontierei de stat;
- i) terenuri pe care sunt amplasate iazuri, terenuri care constituie albiile minore ale pâraielor care nu se încadrează în prevederile art. 3 alin. (1) din Legea apelor nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, precum și terenuri neproductive, incluse în amenajamentele silvice.

¹⁾ M. Of. nr. 7 din 9 ianuarie 2025.

(4) FFN include și terenurile cu alte destinații care erau incluse în amenajamentele silvice în vigoare la data de 1 ianuarie 1990 și care nu au fost scoase din FFN.

(5) Terenurile din FFN constituie bun de interes național.

Art. 2. Definiția pădurii. (1) Sunt considerate păduri, în sensul prezentei legi, terenurile din FFN cu o suprafață de cel puțin 0,5 hectare, acoperite cu arbori care ating o înălțime minimă de 5 metri la maturitate în condiții normale de vegetație.

(2) Sunt asimilate pădurilor:

a) terenurile încadrate până la data intrării în vigoare a prezentei legi în FFN ca păduri ori ca perdele forestiere de protecție, chiar dacă nu îndeplinesc criteriul de suprafață definit la alin. (1);

b) terenurile încadrate în FFN până la data intrării în vigoare a prezentei legi pe care sunt instalate jnepenișurile, chiar dacă nu îndeplinesc criteriul de înălțime minimă definit la alin. (1).

(3) Este interzisă includerea în intravilan a pădurilor.

Art. 3. Terenuri cu folosință agrosilvică. (1) Următoarele categorii de terenuri cu destinație agricolă sunt terenuri cu folosință agrosilvică:

a) terenurile acoperite cu arbori, inclusiv pășunile împădurite, care ating o înălțime minimă de 5 metri la maturitate în condiții normale de vegetație, cu o consistență mai mare sau egală cu 0,1, pe o suprafață de minimum 0,5 hectare;

b) terenurile pe care sunt instalate perdelele forestiere de protecție din arbori care ating o înălțime minimă de 5 metri la maturitate în condiții normale de vegetație, neincluse în FFN;

c) terenurile pe care sunt instalate jnepenișuri, neincluse în FFN;

d) terenurile pe care se înființează plantații forestiere prin diferite programe naționale și locale, dacă aceste programe nu prevăd includerea în FFN.

(2) Prin derogare de la art. 4 alin. (1) din Legea nr. 289/2002 privind perdelele forestiere de protecție, republicată, cu modificările și completările ulterioare, proprietarii terenurilor agricole care înființează voluntar perdele forestiere de protecție pot opta pentru încadrarea perdelelor astfel înființate ca terenuri cu destinație agricolă și folosință agrosilvică, fără includerea în Sistemul național al perdelelor forestiere de protecție și fără încadrarea în categoria de folosință pădure.

(3) Gestionarea vegetației forestiere de pe terenurile cu folosință agrosilvică se face în conformitate cu normele aprobate prin ordin comun al autorității publice centrale care răspunde de silvicultură și autorității publice centrale pentru agricultură.

(4) Pajiștile permanente de înaltă valoare naturală nu pot face obiectul împăduririi.

Art. 4. Terenuri cu vegetație forestieră din afara FFN. (1) Următoarele terenuri, care nu fac parte din FFN conform dispozițiilor art. 1 și care sunt acoperite cu arbori din specii forestiere, reprezintă terenuri cu vegetație forestieră din afara FFN:

- a) terenurile cu folosință agrosilvică, astfel cum sunt definite la art. 3;
- b) terenurile cu arbori din zonele de protecție a lucrărilor hidrotehnice și de îmbunătățiri funciare;
- c) terenurile cu arbori situate de-a lungul cursurilor de apă și al canalelor;
- d) terenurile pe care sunt amenajate spațiile verzi din intravilan, altele decât cele care au caracteristicile prevăzute la art. 2 alin. (1);
- e) terenurile pe care sunt instalate arboreturile, altele decât cele cuprinse în păduri;
- f) terenurile situate de-a lungul căilor de transport și comunicație pe care sunt instalate aliniamente de arbori;
- g) minipădurile urbane.

(2) Vegetația de pe terenurile enumerate la alin. (1), precum și arborii izolați din speciile forestiere, situați pe terenuri cu alte destinații decât cea forestieră și care nu se încadrează la alin. (1), nu se supun prevederilor prezentei legi, cu excepția dispozițiilor privind evaluarea lemnului destinat valorificării și a celor privind circulația materialului lemnos.

Art. 5. Definiții. În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile utilizate au semnificațiile prevăzute în anexa nr. 1 – Termeni și expresii.

Art. 6. Principii de gestionare durabilă a pădurilor. Gestionarea durabilă a pădurilor se bazează pe următoarele principii:

- a) asigurarea integrității FFN și a permanenței pădurii;
- b) asigurarea continuității în gestionarea pădurilor;
- c) asigurarea eficacității funcționale a pădurii și a furnizării cu continuitate a serviciilor ecosistemice;
- d) creșterea rolului pădurilor și silviculturii în dezvoltarea durabilă a societății;
- e) sprijinirea proprietarilor de terenuri din FFN și stimularea asocierii acestora;
- f) gestionarea terenurilor din FFN pe criteriul teritorialității;
- g) consolidarea rezilienței pădurilor și creșterea contribuției acestora la limitarea efectelor schimbărilor climatice;
- h) asigurarea nivelului adecvat de continuitate juridică, instituțională și operațională în gestionarea pădurilor;
- i) promovarea tipurilor naturale de pădure și asigurarea diversității biologice a pădurii;
- j) promovarea și protecția rolului sanogen, educativ, turistic și recreativ al pădurii, inclusiv prin includerea de păduri în centurile verzi din jurul orașelor;
- k) majorarea suprafeței terenurilor ocupate cu păduri.

Capitolul II

Formele de proprietate

Art. 7. Forme de proprietate. (1) După forma de proprietate, terenurile din FFN pot fi:

- a) proprietate publică a statului;
- b) proprietate privată a statului;
- c) proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale;
- d) proprietate privată a unităților administrativ-teritoriale;
- e) proprietate privată a persoanelor fizice și juridice.

(2) Terenurile din FFN al unităților administrativ-teritoriale, provenite din reconstituirea dreptului de proprietate, sunt proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale.

(3) Este interzisă trecerea terenurilor din FFN din proprietatea publică a statului în proprietatea privată a acestuia, cu excepția terenurilor care fac obiectul reconstituirii dreptului de proprietate.

(4) Este interzisă trecerea terenurilor din FFN din domeniul public al unităților administrativ-teritoriale în domeniul privat al acestora prin hotărâre a consiliului local, a consiliului județean, respectiv a Consiliului General al Municipiului București.

Art. 8. Forme asociative speciale de proprietate asupra fondului forestier. (1) Formele asociative de proprietate asupra terenurilor prevăzute la art. 26 alin. (1) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 167/1997, cu modificările și completările ulterioare, existente anterior anului 1948, sunt persoane juridice și fac parte din tezaurul istoric al României.

(2) Proprietatea formelor asociative prevăzute la alin. (1) este garantată, indivizibilă și inalienabilă, fiind aplicabile în mod corespunzător dispozițiile art. 27 din Legea nr. 1/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Orice modificare la nivelul organelor cu putere de reprezentare se va aduce la cunoștința reprezentantului ocolului silvic, în scris, în termen de 15 zile de la data intervenirii modificării.

(4) În formele asociative de proprietate la care statul deține în indiviziune terenuri cu vegetație forestieră, statul este reprezentat de către autoritatea publică centrală pentru silvicultură.

Art. 9. Asocierea proprietarilor. (1) În vederea gestionării durabile a terenurilor din FFN, proprietarii acestora se pot asocia prin constituirea de asociații de proprietari de păduri cu personalitate juridică, potrivit Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare, și cooperative.

(2) Prin înființarea formelor asociative prevăzute la alin. (1) se urmăresc:

- a) consolidarea proprietății;
- b) sporirea eficienței economice a comercializării produselor și serviciilor pădurii;
- c) constituirea de ocoale silvice de regim;
- d) creșterea capacității de absorbție a fondurilor, indiferent de sursa acestora;
- e) reprezentarea drepturilor proprietarilor în raport cu autoritățile;
- f) reprezentarea proprietarilor în raport cu autoritățile și cu asociațiile similare, create la nivel european și internațional.

Titlul II

Guvernanța sectorului silvic

Capitolul I

Cadrul instituțional

Secțiunea 1

Autoritatea publică

Art. 10. Autoritatea publică centrală pentru silvicultură. Autoritatea publică centrală pentru silvicultură, denumită în continuare *Autoritatea*, se organizează și funcționează ca organ de specialitate al administrației publice centrale și reprezintă autoritatea de stat în domeniul silviculturii cu rol de implementare, reglementare, coordonare și control.

Art. 11. Garda Forestieră Națională. (1) Garda Forestieră Națională este instituție publică cu personalitate juridică, înființată ca organ de specialitate al Autorității, aflată în subordinea acesteia, având ca atribuție principală exercitarea controlului aplicării legislației din domeniul silviculturii și din domeniul cinegetic.

(2) În cadrul Gărzii Forestiere Naționale funcționează structuri teritoriale ale Gărzii Forestiere Naționale, cu personalitate juridică, denumite în continuare *Gărzi Forestiere*.

(3) În exercitarea atribuțiilor de serviciu, personalul silvic aferent instituțiilor prevăzute la alin. (2) este învestit cu exercițiul autorității publice de stat.

(4) Pentru o suprafață de cel mult 7.000 hectare fond forestier, în cadrul structurilor teritoriale ale Gărzii Forestiere Naționale trebuie încadrat un inginer silvic.

Secțiunea a 2-a

Structuri de administrare a terenurilor din FFN

Art. 12. Ocoalele silvice. (1) Administrarea sau, după caz, prestarea serviciilor silvice pentru terenurile din FFN se realizează prin ocoale silvice autorizate, denumite în continuare *occoale silvice*, care sunt de două tipuri:

a) ocoale silvice de stat, înființate de:

(i) Regia Națională a Pădurilor – Romsilva, denumită în continuare *Romsilva*;

(ii) Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, denumită în continuare *RAAPPS*;

(iii) Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Silvicultură „Marin Drăcea”, denumit în continuare *INCDS*, prin stațiuni și baze experimentale asimilate ocoalelor silvice de stat;

(iv) instituții de învățământ de stat cu profil silvic, prin baze experimentale și didactice, asimilate ocoalelor silvice de stat;

b) ocoale silvice de regim, care sunt înființate, în condițiile prezentei legi, de proprietarii de terenuri din FFN prevăzuți la art. 7 alin. (1) lit. c)-e) ori de asociații de proprietari constituite de către acestea.

(2) Ocoalele silvice prevăzute la alin. (1) sunt de interes public și pot administra sau pot asigura servicii silvice, după caz, și pentru alte terenuri din FFN.

(3) Ocoalele silvice prevăzute la alin. (1) se autorizează prin înscrierea în Registrul național al administratorilor de păduri și al ocoalelor silvice, gestionat de către Autoritate.

(4) Stațiunile și bazele experimentale prevăzute la alin. (1) lit. a) pct. (iii) și bazele experimentale și didactice prevăzute la alin. (1) lit. a) pct. (iv) se autorizează prin excepție de la condițiile minime de suprafață privind constituirea unui ocol silvic prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 13. Conducerea, organizarea și funcționarea structurilor silvice.

(1) Conducerea ocoalelor silvice de stat este asigurată de către șeful de ocol, angajat prin concurs organizat de către structura centrală de conducere a Romsilva sau, după caz, de conducerea RAAPPS, respectiv de cea a INCDS sau a instituțiilor de învățământ cu profil silvic, cu contract de mandat pe o perioadă de 5 ani, cu posibilitatea prelungirii o singură dată cu aceeași perioadă, condiționat de promovarea concursului de angajare. Indicatorii contractului de mandat sunt stabiliți de către directorul general al Romsilva în baza propunerilor venite din partea conducerii structurii silvice care are în subordonare ocolul, după caz, de conducerea RAAPPS, respectiv de cea a INCDS sau a instituțiilor de învățământ cu profil silvic.

(2) Conducerea și reprezentarea legală a ocoalelor silvice de regim sunt asigurate de către șeful de ocol, angajat prin concurs organizat de către organul de conducere al proprietarului/asociației de proprietari care a constituit ocolul silvic, după caz, cu contract de mandat pe o perioadă de 5 ani, cu posibilitatea prelungirii, condiționat de promovarea concursului de angajare. Indicatorii contractului de mandat sunt stabiliți de către angajator.

(3) Directorii din cadrul fiecărei structuri a Romsilva sunt angajați prin concurs organizat de către structura centrală de conducere a Romsilva cu contract de mandat pe o perioadă de 5 ani, cu posibilitatea prelungirii o singură dată cu aceeași perioadă, condiționat de promovarea concursului de angajare. Indicatorii contractului de mandat sunt stabiliți de către directorul general al Romsilva.

(4) Evaluarea îndeplinirii indicatorilor prevăzuți la alin. (1)–(3) se face de către angajator, la finalul mandatului, iar neîndeplinirea acestora poate atrage încetarea contractului de mandat.

(5) Persoanele încadrate pe post de pădurar după intrarea în vigoare a prezentei legi trebuie să fie absolvenți ai unei unități de învățământ acreditate conform dispozițiilor Legii învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare, cu absolvirea studiilor liceale sau postliceale de specialitate.

(6) Ocoalele silvice de regim întocmesc bugetul anual de venituri și cheltuieli care se aprobă de organele deliberative ale proprietarului/asociației de proprietari care a constituit ocolul silvic, după caz, până la data de 31 martie a anului în curs.

(7) Ocolului silvic care nu îndeplinește condiția prevăzută la alin. (6) până la data de 31 martie a anului în curs, după notificarea prealabilă transmisă de Autoritate, i se suspendă dreptul de acces în sistemul informațional integrat pentru păduri până la data conformării.

Secțiunea a 3-a **Planificare strategică**

Art. 14. Strategia națională pentru păduri. (1) Strategia națională pentru păduri stabilește și definește politica forestieră națională și asigură corelarea acesteia cu politicile, strategiile și alte documente cu caracter programatic ale statului român.

(2) Strategia națională pentru păduri este elaborată de Autoritate și se aprobă prin hotărâre a Guvernului, cu avizul consultativ al Consiliului Național pentru Silvicultură.

(3) Planul de acțiune pentru implementarea Strategiei naționale pentru păduri se modifică și se completează în funcție de schimbarea condițiilor de management și de informațiile privind starea pădurilor reieșite din instrumentele de monitorizare a sectorului silvic.

(4) Cel puțin o dată pe an, Consiliul Național pentru Silvicultură organizează dezbateri cu factorii interesați din sectorul forestier pentru a asigura analiza modului de implementare a Strategiei naționale pentru păduri.

Art. 15. Consiliul Național pentru Silvicultură. (1) Se înființează Consiliul Național pentru Silvicultură, denumit în continuare CNS, ca organizație profesională, fără personalitate juridică. Înființarea și regulamentul de organizare și funcționare se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Autorității, în termen de 120 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(2) CNS elaborează recomandări, propuneri și opinii consultative către Autoritate cu privire la politicile, strategiile și alte documente cu caracter programatic, la actele normative relevante pentru domeniul forestier, internaționale, naționale și ale Uniunii Europene, inclusiv pentru a asigura corelarea acestora, fără însă a aduce atingere prerogativelor conferite de lege autorităților, instituțiilor și altor persoane juridice cu responsabilități privind pădurile și/sau domeniul forestier.

(3) CNS analizează modul de exercitare a profesiei în condiții de etică și respectarea standardelor profesionale de către personalul silvic, cu excepția personalului silvic care are statutul de funcționar public.

Capitolul II **Educație și cercetare**

Art. 16. Educație. (1) Autoritatea are obligația realizării acțiunilor specifice, prin căi și mijloace adecvate, pentru următoarele scopuri:

- a) formarea conștiinței forestiere;
- b) crearea unui minimum de cunoștințe profesionale proprietarilor de păduri.

(2) Autoritatea încheie parteneriate în educație cu furnizori de servicii din educație și cercetare-dezvoltare pentru implementarea unor programe de stimulare a perfecționării profesionale continue pentru personalul silvic și proprietari, cu respectarea prevederilor europene și naționale din domeniul ajutorului de stat.

(3) Beneficiarii de forță de muncă specializată în ocupații specifice sectorului forestier pot sprijini formarea profesională în domeniul forestier, la orice nivel, prin burse sau stagii de formare ori de practică, inclusiv prin învățământ dual.

(4) Bazele experimentale didactice sunt utilizate gratuit numai în scop didactic, exclusiv pentru desfășurarea activității liceelor tehnologice cu profil preponderent silvic/forestier.

Art. 17. Cercetarea-dezvoltarea și inovarea în silvicultură. (1) Autoritatea sprijină activitatea de cercetare științifică și dezvoltare tehnologică din domeniu și urmărește implementarea rezultatelor obținute în scopul fundamentării normelor tehnice și ghidurilor de bune practici pentru silvicultură, elaborării politicilor publice în sectorul forestier și dezvoltării sistemului de gestionare a pădurilor.

(2) Cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică din domeniul silviculturii se realizează prin unitățile și instituțiile de drept public și de drept privat cu personalitate juridică ce au ca obiect de activitate cercetarea și care constituie Sistemul național de cercetare-dezvoltare.

(3) Planul sectorial de cercetare-dezvoltare al Autorității, denumit în continuare *Planul sectorial*, prin care se realizează politica de cercetare a Autorității, menit să asigure dezvoltarea domeniului, ca instrument de implementare a Strategiei naționale de cercetare, inovare și specializare inteligentă în vigoare, alături de alte instrumente de finanțare a programelor de cercetare-dezvoltare specifice domeniului silvic, inclusiv pentru îndeplinirea obligațiilor asumate de Autoritate la nivel național, european și internațional, se aprobă prin ordin al conducătorului Autorității, în termen de 120 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(4) Stațiunile de cercetare-dezvoltare și bazele experimentale din structura instituțiilor de cercetare-dezvoltare și inovare sunt utilizate de către administratori preponderent pentru implementarea unor proiecte de cercetare-dezvoltare și inovare și pentru obținerea unor rezultate științifice cu caracter experimental în vederea generalizării acestora la nivel regional și/sau național.

(5) Instalarea suprafețelor experimentale din FFN se poate face numai cu înștiințarea administratorului pentru terenurile din FFN proprietate publică a statului sau cu acordul proprietarului, pentru celelalte cazuri.

(6) Finanțarea din fonduri publice a entităților de cercetare-dezvoltare și inovare se face cu respectarea prevederilor europene și naționale din domeniul ajutorului de stat.

Capitolul III

Monitorizarea unitară a sectorului silvic

Art. 18. Instrumente de monitorizare a sectorului silvic. Raportarea rezultatelor monitorizării. (1) Autoritatea stabilește proceduri de colectare, validare, corelare, armonizare și raportare a informațiilor din sectorul forestier, prin instrumente specifice, și desemnează structura care coordonează implementarea acestora prin ordin al conducătorului Autorității, în termen de 120 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, care se publică în Monitorul Oficial al României.

(2) Autoritatea publică anual, până la data de 30 septembrie a anului următor, pe pagina de internet proprie, raportul privind starea pădurilor, care conține informații furnizate pe baza procedurilor stabilite în temeiul alin. (1).

Art. 19. Inventarul forestier național. (1) Autoritatea asigură finanțarea continuă și actualizează la fiecare 5 ani Inventarul forestier național, denumit în continuare *IFN*, în scopul evaluării resurselor forestiere și cunoașterii dinamicii acestora pe teritoriul României.

(2) Metodologia de colectare, prelucrare și raportare a informațiilor din *IFN* se aprobă prin ordin al conducătorului Autorității în termen de maximum 18 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi. Metodologia se auditează periodic de către experți în Inventarul forestier național.

(3) Rezultatele sintetice ale ciclurilor de inventar prezentate în rapoartele periodice avizate de Autoritate sunt informații de interes public, se aduc la cunoștința publicului cel puțin prin publicare pe pagina de internet proprie a Autorității și se citează, cu menționarea obligatorie a sursei, de către utilizator.

(4) Prin hotărâre a Guvernului, după încheierea ciclului III, departamentul *IFN* se organizează ca agenție cu personalitate juridică în subordinea Secretariatului General al Guvernului.

Art. 20. Sistemul informațional integrat pentru păduri. (1) Normele metodologice referitoare la proveniența lemnului, trasabilitatea, circulația și comercializarea materialelor lemnoase, regimul spațiilor de depozitare a materialelor lemnoase și al instalațiilor de prelucrat lemn rotund, precum și proveniența și circulația materialelor lemnoase destinate consumului propriu al proprietarului se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Autorității, în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(2) Normele prevăzute la alin. (1) reglementează inclusiv realizarea, dezvoltarea și funcționarea unui sistem informațional integrat pentru păduri, care îndeplinește următoarele funcții:

a) colectarea și prelucrarea de date și informații care privesc gestionarea sustenabilă a pădurilor;

b) înregistrarea și evidența informațiilor privind proveniența lemnului, la prima introducere pe piață, și trasabilitatea, circulația și comercializarea materialelor lemnoase;

c) furnizarea de informații pentru dezvoltarea sistemului de evidență proprie al fiecărui operator economic, la prima introducere pe piață a lemnului, și de urmărire a trasabilității materialelor lemnoase;

d) furnizarea de informații pentru evaluarea de risc proprie autorităților competente și orientarea controlului pe bază de evaluări de risc;

e) furnizarea de informații de interes public privind proveniența lemnului, trasabilitatea, circulația și comercializarea materialelor lemnoase;

f) de control.

(3) Normele prevăzute la alin. (1) includ prevederi cu privire la situațiile și la procedura de suspendare/retragere a dreptului de acces în sistemul informațional integrat pentru păduri.

(4) Materialele lemnoase din sortimentul furnir se transportă în condițiile alin. (1), pe acestea aplicându-se concomitent elemente de marcare chimică și digitală, în condițiile stabilite prin ordin al conducătorului Autorității în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

Art. 21. Registrul forestier național. (1) Autoritatea administrează Registrul forestier național, denumit în continuare *RFN*, pentru evidența proprietăților din FFN, pentru facilitarea prin modalități informatice a avizărilor și raportărilor între diferite entități publice, monitorizează implementarea serviciilor silvice și acordă asistență și informații proprietarilor beneficiari de plăți ori utilizatori de servicii silvice.

(2) RFN este o componentă a sistemului informațional integrat pentru păduri.

(3) RFN asigură informații necesare pentru implementarea integrată a măsurilor și politicilor Autorității cu privire la FFN, inclusiv a evidenței administrării sau asigurării serviciilor silvice și monitorizării instrumentelor financiare de sprijin al proprietarilor.

(4) De la data operaționalizării sistemului informațional integrat pentru păduri, proprietarul care dorește să obțină compensații pentru serviciile de silvomediu sau contractează serviciile minimale obligatorii este obligat să solicite înscrierea proprietății în RFN. Înscrierea în RFN este gratuită pentru proprietarii de fond forestier.